

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 2T/124/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1417010374
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Grendárová
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2020:1417010374.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Grendárovej a prísediacich sudcov Ing. Juraja Káčera a Mgr. Ľuboša Krajčíra, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 12. februára 2020 v Bratislave

r o z h o d o l :

obžalovaný N. J. G. I. B. P. J. Ý.: nar. XX.XX.XXXX v Bratislave, trvale bytom D.,
K. K. Č.. XXXX/X, zamestnaný

u z n á v a s a z a v i n n é h o , ž e

obžalovaný N. J. dňa 03. augusta 2017 po 00:30 hod. po predchádzajúcom verbálnom a fyzickom konflikte s A. J. v priestoroch baru Abyss na Zohorskej ulici č. 1 v Bratislave, opustil priestory baru a na terase neďaleko baru počkal s nožom v ruke na A. J., ktorý po chvíli taktiež vyšiel na terasu, kde na neho obžalovaný zaútočil s nožom v ruke, opakovane ho nožom bodol do chrbtovej časti trupu, pričom A. J. sa pred jeho útokom bránil najmä tak, že opakovane udieral päšťami do hlavy obžalovaného, pričom obžalovaný spôsobil A. J. dve bodné rany v oblasti zadnej plochy hrudníka vo výške lopatky vľavo veľkosti 3 a 4 cm, bodnú ranu ľavej polovice chrbta vľavo v driekovej oblasti veľkosti 3 cm, zavzdušnenie - pneumotorax - ľavej pohrudničnej dutiny plášťového typu bez potreby drenáže, ktoré zranenia priamo ohrozovali život svedka A. J. a vyžiadali si liečenie nepretržite od 03. augusta 2017 do 22. augusta 2017.

T e d a

-dopustil sa konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu, ktorého sa dopustil v úmysle inému úmyselne spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví, avšak k dokonaniu trestného činu nedošlo
-dopustil sa fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného a spáchal uvedený čin závažnejším spôsobom konania (so zbraňou)

č í m s p á c h a l

zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa §
14 ods. 1 Trestného zákona v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm.
b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a/ Trestného zákona a za to sa

o d s u d z u j e :

Podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, § 36 písm. j/, § 37 písm. h/, § 39 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. e/, § 41 ods. 1 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa 49 ods. 1 Trestného zákona výkon trestu odňatia slobody sa mu p o d m i e n e č n e o d k l a d á .

Podľa 50 ods. 1 Trestného zákona sa mu určuje s k ú š o b n á d o b a v trvaní 3 (tri) roky.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 18.decembra 2017 prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava IV, pod sp.zn. 1 Pv 428/17/1104 podal podľa § 234 ods. 1 Trestného poriadku (ďalej Tr.por.) vo veci obžalobu na obvineného N. J. a na obvineného A. J. (v tomto konaní v pozícii svedka) - vo vzťahu k obžalovanému N. J. pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona (ďalej Tr.zák.) v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že obvinený N. J. dňa 03.augusta 2017 o 00.45 hod. po predchádzajúcom verbálnom a fyzickom konflikte s obvineným A. J. v priestoroch baru Abyss na Zohorskej ulici č. 1 v Bratislave, opustil priestory baru a na terase pred barom počkal s nožom v ruke na obvineného A. J., ktorý po chvíli taktiež vyšiel na terasu, kde na neho obvinený N. J. zaútočil s nožom v ruke, opakovane ho nožom bodol do chrbtovej časti trupu, pričom obvinený A. J. sa pred jeho útokom bránil najmä tak, že obvineného N. J. opakovane udieral päšťami do hlavy, pričom obvinený N. J. spôsobil obvinenému A. J. dve bodné rany v oblasti zadnej plochy hrudníka vo výške lopatky vľavo veľkosti 3 a 4 cm, bodnú ranu ľavej polovice chrbta vľavo v driekovej oblasti veľkosti 3 cm, zavzdušnenie - pneumotorax - ľavej pohrudničnej dutiny plášťového typu bez potreby drenáže, ktoré zranenia priamo ohrozovali život obvineného A. J. a vyžiadali si liečenie v trvaní minimálne 5 týždňov.

-vo vzťahu obvinenému A. J. skutok právne kvalifikoval ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. e/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že obvinený A. J. dňa 03.augusta 2017 po 00.45 hod. na terase pri bare Abyss na Zohorskej ulici č. 1 v Bratislave, po skončení vyššie uvedeného skutku, keď obvinený N. J. vstával zo zeme, kopol obvineného N. J. pravou nohou do ľavého stehna, následne sa obvinený N. J. postavil zo zeme a chcel odísť, pričom ho obvinený A. J. opätovne kopol pravou nohou do ľavej nohy a následne ho kopol pravou nohou do oblasti chrbta a obvinený A. J. tak konal napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV, sp.zn. 3T/57/2015 zo dňa 18.05.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 12.09.2015, bol uznaný za vinného zo spáchania trestného činu - prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona v jednočinnom súbehu s trestným činom - prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, oba spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest úhrnný odňatia slobody v trvaní 2 roky s podmienčným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní tri roky.

Uznesením Okresného súdu Bratislava IV, pod č.k. 2T/124/2017-432, zo dňa 28.mája 2018 postupoval súd podľa § 244 ods. 1 písm. h/ Tr.por. obžalobu Okresnej prokuratúry Bratislava IV, pod sp.zn. 1 Pv 428/17/1104, zo dňa 18.decembra 2017 vo vzťahu v tom čase obvinenému N. J. pre vyššie žalovaný trestný čin (zločin a prečin) na vyššie uvedenom skutkovom základe a vo vzťahu v tom čase obvinenému A. J. pre vyššie žalovaný trestný čin (prečin) na vyššie uvedenom skutkovom základe odmietol a vrátil prokurátorovi pre závažné procesné chyby.

Proti predmetnému uzneseniu podal sťažnosť prokurátor.

Krajský súd v Bratislave, pod sp.zn. 1 To/94/2018, zo dňa 05.septembra 2018 podľa § 194 ods. 1 písm. b/ Tr.por. zrušil napadnuté uznesenie a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby o nej znovu konal a rozhodol.

Uznesením Okresného súdu Bratislava IV, zo dňa 14.novembra 2018, pod č.k. 2 T/124/2017-452 súd podľa § 21 ods. 1 Tr.por. trestnú vec v tom čase proti obvinenému N. J. pre vyššie žalovaný trestný čin (zločin a prečin) na vyššie uvedenom skutkovom základe vedenú na Okresnom súde Bratislava IV, pod sp.zn. 2 T/124/2017 vylúčil zo spoločného konania vo vzťahu

k obvinenému A. J. pre vyššie žalovaný trestný čin (prečin) na vyššie uvedenom skutkovom základe vedenú na Okresnom súde Bratislava IV, pod sp.zn. 2 T/124/2017 na samostatné konanie a rozhodnutie. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 14.novembra 2018.

Súd počas jednotlivých nariadených hlavných pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného N. J., svedkov T. H., J. H., J. I., A. J., znalca MUDr. K. C., PhD.- znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia a traumatológia a znalca RNDr. Mgr. A. J., PhD. znalca z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých, psychológia sexuality. Prečítal a oboznámil ostatné listinné dôkazy a po zhodnotení všetkých vykonaných dôkazov jednotlivo aj v ich vzájomnom súhrne zistil a ustálil skutkový stav veci tak, ako ho uviedol vo výrokovvej časti rozsudku.

Po tom, čo na hlavnom pojednávaní bola prednesená obžaloba obžalovaný N. J. bol poučený o svojich právach a umožnené mu bolo urobiť niektoré z vyhlásení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku (ďalej Tr. por.).

Tento vo veci urobil vyhlásenie, že je nevinný.

Súd vo veci vykonal rozsiahle dokazovanie počas jednotlivých nariadených hlavných pojednávaní a to:

-výsluchom obžalovaného N. J. v prípravnom konaní - č. I. 131-139, zo dňa 03.08. 2017, č. I. 152- zo dňa 04.08.2017-152, na hlavnom pojednávaní dňa 25.02.2019, dňa 15.05.2019 a dňa 20.01.2020

-výsluchom kamaráta obžalovaného N. J.

-výsluchom T.Š. H. - v prípravnom konaní č. I. 157-159, zo dňa 03.08.2017, č. I. 172-174, zo dňa 04.08.2017 na hlavnom pojednávaní dňa 25.02.2019,

-výsluchom pracovníčok v zariadení Abyss na Zohorskej ulici č. 1, Bratislava

-svedkyne J. I. - v prípravnom konaní č. I. 163-165, zo dňa 03.08.2017, č. I. 166-168, zo dňa 04.08.2017, na hlavnom pojednávaní dňa 25.02.2019,

-svedkyne J. H. - v prípravnom konaní č. I. 160-162, zo dňa 03.08.2017, č. I. 169-171, zo dňa 04.08.2017, na hlavnom pojednávaní dňa 15.05.2019,

-výsluchom svedka A. J. na hlavnom pojednávaní dňa 15.05.2019

-výsluch znalca MUDr. K. C., PhD. - znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia a traumatológia - ktorý vypracoval znalecký posudok vo vzťahu ku svedkovi A. J., doplnok znaleckého posudku ako i výsluch znalca na hlavnom pojednávaní dňa 15.mája 2019

-znalec skonštatoval - že svedok A. J. utrpel:

-tržno-zmliaždenú ranu veľkosti 2 cm v spánkovo záhlavovej časti hlavy vľavo - ktorá bola ošetrená zošitím - toto zranenie vzniklo pôsobením tupého pevného predmetu stredne silnej intenzity alebo nárazom na tupý pevný predmet stredne silnej intenzity,

-tržno-zmliaždenú ranu ľavej polovice tváre v oblasti ľavého ústneho kútika veľkosti 4 cm ošetrená zošitím - mohol to byť pivový pohár

-dve bodné rany v oblasti zadnej plochy hrudníka vo výške lopatky vľavo veľkosti 3 a 4 cm ošetrené zošitím - mohlo ísť o čepeľ noža

-bodnú ranu ľavej polovice chrbta vľavo v driekovej oblasti veľkosti 3 cm ošetrená zošitím - mohlo ísť o čepeľ noža

-zavzdušnenie - pneumotorax - ľavej pohrudničnej dutiny plášťového typu bez potreby drenáže, liečené konzervatívne - sila útoku a tým aj pôsobenie čepele noža stredne vysoká až vysoká

-zlomeninu záprstnej kosti 5.prsta ľavej ruky liečená konzervatívne - sadrovou dlahou - stredne silná až silná intenzita - alebo náraz na tupý pevný predmet stredne silnou až silnou intenzitou

V rámci doplnku k znaleckému posudku sa znalec vyjadril i k závažnosti pneumotoraxu a dĺžky liečby s ohľadom na dĺžku hospitalizácie svedka A. J..

Znalec mal za to, že u svedka došlo v dôsledku predmetného fyzického napadnutia k tzv. malému pneumotoraxu so vzdialenosťou okraja skolabovaných pľúc od steny hrudníka 3 cm.

Vzhľadom na doložené jednotlivé lekárske správy - mal znalec za to, že svedok bol celkovo v nemocničnom ošetrení nepretržite od 03.augusta 2017 do 22.augusta 2017 a následne bol prepustený.

-výsluch znalca RNDr. Mgr. A. J.X., PhD. - znalca z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých a psychológia sexuality - ktorý vypracoval znalecký posudok vo vzťahu k obžalovanému N. J. ako i výsluch znalca na hlavnom pojednávaní dňa 20.januára 2020

Súd v súlade s ustanovením § 263 ods. 1 Tr.por. prečítal výpoveď svedka

-MUDr. O. A. - lekára kliniky úrazovej chirurgie, Nemocnica Kramáre - č. I. 175-182, zo dňa 04.08.2017

Z predmetnej výpovede bolo preukázané, že na kliniku úrazovej chirurgie v Nemocnici Kramáre - kde bol svedok - lekárom bol privezený svedok A. J., ktorý mal byť bodnutý a utrpel tak - dvakrát bodnú ranu do ľavej časti hrudníka, jedenkrát bodnú ranu v lumbálnej (chrbtovej) oblasti, jedenkrát tržno zhmoždenú ranu tváre v oblasti ľavého dolného kútika. Následkom bodných rán utrpel pneumotorax - teda vzduch do ľavej pohrudnice, pravá bola funkčná. Bodnutie v zadnej časti hrudníka boli dve bodné rany o šírke 2-3 cm, neznámej hĺbky, pričom jedna z nich prenikla do podhrudničnej dutiny a spôsobila pneumotorax. Bol privezený v ohrození života. Na základe screningu krvi mal v krvi obsah 0,64 g/l alkoholu.

Súd v súlade s ustanovením § 268 ods. 2 Tr.por. prečítal znalecké posudky

-znalecký posudok Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru Bratislava - znalcami z odvetvia odvetvie biológie a genetickej analýzy - č. I. 199-200

-stopa č. 1 - konštatovala ster červeno-hnedej farby - bola dokázaná, že išlo o prítomnosť ľudskej krvi od osoby mužského pohlavia

-stopa č. 2 - konštatovala ster červeno-hnedej farby - bola dokázaná, že išlo o prítomnosť ľudskej krvi

-stopa č. 3 - konštatovala ster červeno-hnedej farby - bola dokázaná, že išlo o prítomnosť ľudskej krvi

-stopa č. 2 a stopa č. 3 - pochádza od jednej a tej istej osoby mužského pohlavia a nie je s zhodný s DNA profilom zisteným z krvnej stopy č. 1

Predmetný DNA profil stopy č. 2 - porovnaním bola zistená zhoda s DNA profilom zisteným z porovnávacjej vzorky bukálneho výteru označenej „J. N.“.

V súlade s ustanovením § 270 ods 2 Tr.por. boli prehraté obrazové záznamy

- na kamerovom zázname č. I. 240 bol zachytený predmetný priebeh skutku zo dňa 03.augusta 2017

Oboznámené boli listinné dôkazy:

-lekárske správy vo vzťahu k obžalovanému N. J. - č. I. 154-156 - z ktorým bolo preukázané, že tento utrpel

- zlomeninu nosových kostí, vybytie - zlomeninu ľavého horného zuba (toto malo byť v ešte v predmetnom zariadení baru Abbys)

ako i iné povrchové poranenie predmetnej steny hrudníka - odrenina, iné povrchové poranenia brucha, drieku a panvy - odrenina, poranenie inými a bližšie neurčenými mechanizmami a contusio capitis reg. frontalis cum amnesio, otras mozgu.

-v rámci prepúšťacej správy zo dňa 04.08.2017 vo vzťahu k obžalovanému boli konštatované diagnózy:

-contusio capitis reg. frontalis cum amnesio

-zlomenina nosových kostí

-zlomenina zuba

-iné povrchové poranenie prednej steny hrudníka: odrenina

-iné povrchové poranenie brucha, drieku a panvy: odrenina

-poranenie inými a bližšie neurčenými mechanizmami - MU:Nešpecifikované miesto

V súvislosti CT mozgu - boli objavené drobné hyperdenzné okrsky, drobné zakrvácania - preto bola doporučená CT kontrola s časovým odstupom podľa klinického stavu. Inak bez zrejmych traum. zmien. V porovnaní s prech. CT vyšetrenia zo dňa 03.08.2017 o 02:17 hod. - došlo k miernej progresii podkožného hematómu vpravo FP. Obojstranne F pretrvávajú menšie hyperdenzné okrsky - najskôr však išlo o artefakty z kostí, drobné zakrvácanie nemožno vylúčiť.

Fraktúra nosových kostí s miernou dislokáciou - rozsiahly podkožný hematóm v tvárovej oblasti a FP vpravo.

V rámci neurologického konzília zo dňa 03.08.2017 bolo konštatované že bol preukázaný susp. Drobné hyperdenzné zóny F bilaterálne a rozsiahly podkožný hematóm v tvárovej oblasti a FP vpravo - vzhľadom k uvedenému nálezu v CT obraze - bolo doporučené zotrvať na observácii na I.chirurgickej klinike a realizovať CT mozgu o 12 hodín - eventuálne podľa klinického stavu.

Po tom, čo bola doporučená ambulantná starostlivosť boli stanovené vyššie uvedené diagnózy v rámci prepúšťacej správy s tým, že bol doporučený kľudový režim, analgetiká proti bolesti, lokálne studený obklad, kontrola na chirurgii podľa potreby - v prípade ťažkostí (poruchy vedomia, zvýšená spavosť, poruchy zraku a sluchu, nauzea, vomitus, vergigo) kontrola neurológom ihneď. Pokiaľ išlo o fraktúru nosových kostí s dislokáciou - nefúfať nos, ľadovať. Vo veci bola vypísaná práceneschopnosť.

-v tejto súvislosti na hlavnom pojednávaní dňa 20.januára 2020 bola predložená fotografia zo strany obžalovaného (išlo o fotografiu, ktorú vyhotovil svedok T. H. dňa 03.08.2017 - na zastávke električiek Borská a vyhotovil ju mobilný telefónom obžalovaného - ktorá zobrazovala jeho poranenú tvár. Predmetné čestné vyhlásenie zo dňa 08.08.2019 T. H. bolo overené notárom - č. I. 699-700

-zápisnica o obhliadke miesta činu zo dňa 03.08.2017 - ktorá bola vykonaná v čase o 01:50 hod. - 02:15 hod. - z ktorej bolo preukázané, že predmetné miesto činu sa nachádzalo v Bratislave, na ulici Zohorská č. 1 - bar Abyss - na chodbe sa nachádzali na zemi škvrny červenej farby (stopa č. 1). Z predmetnej podlahy na chodbe bol zaistený ster DNA - škvrna červenej farby. Pri drevenom okrúhlym stole v bare Abyss - naľavo od vstupných dverí boli na zemi škvrny červenej farby. Zo zeme pri stole boli zaistené dva kusy ster DNA - škvrny červenej farby (vo veci bola zároveň vyhotovená i fotodokumentácia - ktorá bola založená v CD - disku) - (stopa č. 2 a č. 3). Celkove tak boli zaistené tri kusy stôp - stery DNA.

-zápisnica o obhliadke miesta činu dňa 03.08.2017 - ktorá bola vykonaná v čase o 06:20 hod. do 06:35 hod. - z ktorej bolo preukázané - že predmetné miesto sa nachádzalo v Bratislave, Borská - pri podniku AĎA - a pri tomto uvedenom podniku sa na drevenej konštrukcii nachádzal nôž s čiernou rukoväťou - (stopa č. 1).

-o predmetnom noži obžalovaný vypovedal, že tento pri spáchaní žalovaného trestného činu on nepoužil.

-vo vzťahu k obžalovanému boli zabezpečené listinné dôkazy:

-odpis registra trestov zo dňa 15.januára 2019 -vyplynul jeden záznam - Okresným súdom Bratislava I, sp.zn. 6T/72/2011, rozsudok zo dňa 17.januára 2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 17.januára 2012 - ktorým bol uznaný vinným podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr.zák. spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr.zák. a uložený mu bol trest odňatia slobody v trvaní dva mesiace s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní jeden rok -t.j. do 17.januára 2013.

Ako vyplynulo z predmetného rozsudku v danom prípade išlo o skutok - ktorý mal byť dokonaný dňa 18.júna 2011 a pri ktorom obžalovaný spoločným konaním sa dopustil fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol inú osobu. Predmetný žalovaný skutok dokonal obžalovaný ako mladistvý - t.j. vo veku 17 rokov.

Od uvedeného rozhodnutia súdu sa do rozporu so zákonom nedostal. Vedie usporiadaný život, nedopustil sa žiadneho iného protiprávneho konania, je riadne zamestnaný a plní si tak svoje pracovné povinnosti ako i obmedzenia a povinnosti, ktoré mu boli uložené z dôvodu nahradenia väzby uznesením Okresného súdu Bratislava IV, pod sp.zn. 5 Tp/35/2017, zo dňa 02.novembra 2017 v spojení s uznesením Krajského súdu Bratislava, pod sp.zn. 2 Tpo/61/2017, zo dňa 09.novembra 2017.

-evidencia priestupkov - časové obdobie od 01.01.2010 ku dňu 20.01.2020 -vyplynul jeden priestupok.

-z lustrácie Sociálnej poisťovne bolo preukázané - že od 02.apríla 2013 - bol v pracovnom pomere a to ako na pracovný pomer trvalý ako i na dohodu o vykonaní práce.

-odpis registra trestov vo vzťahu k svedkovi A. J. - z ktorého boli preukázané štyri záznamy - z toho v troch prípadoch sa na jeho osobu hľadí ako by nebol odsúdený.

-spis Okresného súdu Bratislava I, sp.zn. 3T/133/2007, rozsudok zo dňa 03.marca 2008, právoplatnosť nadobudol dňa 03.marca 2008. Obžalovaný bol uznaný vinným podľa § 155 ods. 1 Tr.zák. a z § 171 ods. 1 Tr.zák. Uložený mu bol trest odňatia slobody v trvaní osemnásť mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní dva roky ako i obmedzenie. Rozhodnuté bolo, že na páchatela sa hľadí, ako by nebol odsúdený -spis Okresného súdu Bratislava I, sp.zn. 4 T/92/2008, rozsudok zo dňa 12.novembra 2009, právoplatnosť nadobudol dňa 10.februára 2009. Obžalovaný bol uznaný vinným podľa § 155 ods. 1 Tr.zák. a uložený mu bol súhrnný trest odňatia slobody v trvaní tri roky so skúšobnou dobou probačného dohľadu v trvaní tri roky - do 10.februára 2012. Predmetný trest mu bol odpustený amnestiou prezidenta republiky zo dňa 02.januára 2013. Rozhodnutie bolo, že na páchatela sa hľadí, ako by nebol odsúdený -spis Okresného súdu Bratislava I, sp.zn. 2 T/100/2010, rozsudok zo dňa 12.októbra 2010, právoplatnosť nadobudol dňa 12.októbra 2010. Obžalovaný bol uznaný vinným podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr.zák. a prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr.zák. a uložený mu bol peňažný trest vo výške 1 500,-- Euro, ktorý zaplatil dňa 06.decembra 2010. Zároveň mu bolo uložené ochranné psychiatrické liečenie ambulatnou formou.

-spis Okresného súdu Bratislava IV, sp.zn. 3T/57/2015, trestný rozkaz zo dňa 18.mája 2018, právoplatnosť nadobudol dňa 12.septembra 2015. Obžalovaný bol uznaný vinným podľa § 364 ods. 1 písm. a/Tr.zák. v jednočinnom súbehu s prečinom podľa § 156 ods. 1 Tr.zák. a uložený mu bol úhrnný trest odňatia slobody v trvaní dva roky s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní tri roky. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 12.septembra 2015.

Ku dňu vyhlasovania rozsudku (vo vzťahu k svedkovi A. J. - rozsudok Okresného súdu Bratislava IV, sp.zn. 2T/94/2018 - bol svedok uznaný vinným pre trestný čin - prečin opilstva podľa § 363 ods. 1 Tr.zák. k trestnému činu - prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. e/ Tr.zák. a uložený mu bol trest odňatia slobody v trvaní desať mesiacov so zaradením pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Predmetný rozsudok v čase vyhlasovania tohto rozsudku - vo vzťahu k svedkovi A. J. nebol právoplatný pretože vo veci bolo podané odvolanie).

Na základe takto vykonaného dokazovania súd zistil tento skutkový stav veci:

Dňa 02.augusta 2017 vo večerných hodinách prišiel obžalovaný N. J. do baru Abyss na Zohorskej ulici v Bratislave spoločne so svojím kamarátom T. H.. Predmetný podnik Abyss sa nachádzal na prvom nadzemnom podlaží obchodného domu Centrum v Karlovej Vsi. Bola to špecializovaná kaviareň, v ktorej boli sedenia s veľkými televízormi pre hranie počítačových hier.

V predmetnom podniku Abyss pracovala i kamarátka obžalovaného a svedka J. H.. V predmetnom bare bol i svedok A. J.. Medzi obžalovaným a predmetným svedkom (nielen podľa výpovede obžalovaného, svedkov T. H., J. H., ale i samotného svedka A. J.) vznikol najskôr verbálny konflikt - ktorý vyústil vo vnútri baru do fyzickej potyčky - medzi obžalovaným a svedkom A. J..

Dôvod verbálneho konfliktu mal byť ten, že svedok A. J. zapáral do svedka T. H. (ktorý podľa vlastnej výpovede sa stránil akýmkoľvek konfliktom z dôvodu - operácie hlavy) a keďže obžalovaný mal vedomosť o zdravotných problémoch predmetného svedka sa tohto zastal pred svedkom A. J.. Svedkovi A. J. povedal: „prečo rýpe a prečo sa na nich stále pozerá“.

Obdobne toto potvrdila i svedkyňa J. I. - ktorá potvrdila, že medzi obžalovaným a svedkom A. J. bola najskôr slovná hádka, ktorá vyústila do fyzického konfliktu. Predmetný fyzický konflikt bol však ešte v bare ukončený tým - že svedok uderil viackrát obžalovaného päťou do tváre a hlavy- následkom ktorého mal obžalovaný vybitý predný zub, zlomené nosové kosti. Na druhej strane i svedok A. J. utrpel zranenia - znalec uviedol - že pokiaľ išlo vo vzťahu ku svedkovi o tržno-zmliaždenú ranu ľavej polovice tváre v oblasti ľavého ústneho kútika veľkosti 4 cm - ktorá bola ošetrovaná zošitím - toto zranenie mohlo byť spôsobené i pivovým pohárom (ktorý sám obžalovaný vypovedal - že pri tomto útoku v bare použil).

Tu súd poukazuje vychádzajúc zo záverov znaleckého posudku znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia, traumatológia - že svedok A. J. utrpel i tržno-zmliaždenú ranu veľkosti 2 cm v spánkovo-záhlavovej oblasti hlavy vľavo - ktorá vznikla pôsobením tupého pevného predmetu stredne silnej intenzity alebo nárazom na tupý pevný predmet stredne silnej intenzity ako i zlomeninu záprsnej kosti 5.prsta ľavej ruky - ktorá vznikla pôsobením tupého pevného násilia na oblasť jej hlavičky stredne silnej až silnej intenzity, alebo nárazom na tupý pevný predmet stredne silnou až silnou intenzitou.

Podľa výpovede obžalovaného - mu svedok A. J. už v tomto čase mal povedať - „to je nič, počkaj čo ti spravím vonku“.

I svedok T. H. potvrdil - že svedok v predmetnom bare Abyss po tom, čo obaja odchádzali z predmetného podniku preč počul ako svedok na nich kričal - „počkajte ešte vonku“.

Práve z dôvodu predmetnej fyzickej potyčky obžalovaný spoločne so svedkom T. H. odišli z predmetného podniku - baru Abyss pretože nechceli v konflikte so svedkom A. J. pokračovať. Tento odchod zvolili v záujme nezhoršenia situácie. Predmetnú skutočnosť odchodu z baru potvrdili tak nielen obaja - teda ako obžalovaný tak i svedok a potvrdil to i samotný kamerový záznam.

Obaja tak odišli spoločne z predmetného baru. Obaja zhodne potvrdili a napovedá tomu i kamerový záznam - že medzi nimi dvoma došlo ku vzájomnému nedorozumeniu - na predmetnej terase a z dôvodu, ktorého sa rozpojili - svedok T. H. išiel na zastávku.

Súd v tejto časti poukazuje na kamerové záznamy - záznamy kamery č. 7.

-čas 00:29:41 hod. - obžalovaný spoločne so svedkom T. H. vychádzajú z predmetného baru.

Z predmetného baru odchádzajú aj iné osoby - ktoré idú iným smerom ako obžalovaný spoločne so svedkom - z východu od podniku Abyss na terasu 1.NP OD Centrum

Z kamerového záznamu je zrejmé, že po tom, čo obžalovaný vyšiel z baru so svedkom T. H. sa s ním rozprával a svedok T. H. sa opakovane vzdával a prichádzal ku nemu a teda nešli spolu preč z predmetnej terasy jedným smerom spoločne.

Následne obaja z kamerových záznamov odišli. Následne však vidieť ako obžalovaný sa vracia späť do predmetného kamerového záznamu a je už sám.

Zároveň však na kamerovom zázname vidieť že obžalovaný v čase 00:30:32 hod. - 00:30:55 hod. mal v ruke nôž. Predmetný nôž obžalovaný držal viditeľne v pravej ruke - 00:30:55 hod. - v tomto čase tu bol prítomný aj predmetný svedok T. H..

-čas 00:30:58 hod. vidieť názorný odchod z kamier. Na kameru sa už svedok T. H. nevracia. Naopak vracia sa na predmetné miesto - kde sa rozišli obžalovaný so svedkom T. H. len sám obžalovaný - prichádza sám o 00:31:23 hod.

-medzitým vychádza z predmetného baru svedok A. J. - čas 00:31:14 hod.

-zároveň vidieť na kamerovom zázname v čase o 00:31:23 hod. - že do kamerového záznamu prichádza naspäť obžalovaný.

Súd v tejto časti mal tiež za to, že na svedka obžalovaný čakal. Usudzuje tak z toho, že nič mu nebránilo - aby odišiel z predmetnej terasy spoločne so svedkom T. H., ktorý tak urobil.

Obžalovaný už v tomto čase mal v ruke nôž (evidentne vidieť na kamerových záznamoch).

Obžalovaný vypovedal, že pokiaľ išlo o predmetný nôž tento bol vreckový. I z kamerového záznamu vidieť - že predmetný otvorený nôž držal v pravej ruke po celý čas (ešte aj keď bol s T. H.) - vidieť jasne i jeho čepeľ. Práve keďže bol zranený (čo bolo preukázané - vybitý predný zub, zlomenina nosových kostí) malo byť logické - že z predmetného miesta odíde. V danom prípade sa tak z jeho strany nestalo.

Súd nemôže súhlasiť s verziou obžalovaného - že žiadny dôkaz nepreukázal - že by na svedka A. J. pred barom Abyss čakal. Je síce preukázané, že nebolo to skutočne pred predmetným podnikom - ale bolo to v minimálnej vzdialenosti - niekoľko metrov od predmetného podniku. Vidieť to jasne na kamerovom zázname č. 7 - kde najprv z kamerového záznamu je obžalovaný odídený čas 00:30:58 hod. následne za veľmi krátky čas - 00:31:23 hod. sa vrátil do predmetného kamerového záznamu a v podstate do miesta - kde bol videný s predmetným svedkom T. H. - a kde sa nachádzal len niekoľko metrov predmetný podnik Abyss.

Keď ako tvrdil obžalovaný - že z predmetného baru odišiel spoločne so svedkom T. H. aj z dôvodu, že svedok im pri odchode z baru mal povedať - „to je nič, počkaj čo ti spravím vonku“ - je potom absolútne nepochopiteľné správanie obžalovaného -že tak neurobil spoločne s T. H.. Iné preto z toho nevyplýva - že len - že skutočne na predmetného svedka čakal a na svedka mal záujem zaútočiť - pretože toto nadväzovalo na verbálny a fyzický konflikt, ktorý bol v predmetnom bare. Navyiac tomuto napovedá i

vreckový nožík, ktorý mal obžalovaný stále v ruke ako i vstup do kamerového záznamu - v čase keď svedok z podniku vychádzal.

K ich vzájomnému stretnutiu zoči voči - obžalovaný a svedok - dochádza v čase 00:31:24 hod. o

Práve z kamerového záznamu vidieť - že po opustení z podniku Abyss zo strany obžalovaného so svedkom T. H. - čas 00:29:41 hod. až do momentu, kedy vyšiel z predmetného podniku svedok A. J. - čas 00:31:14 hod. - mal obžalovaný dostatok času na to, aby odišiel - ale len v tom prípade - ak by nemal v záujme pokračovať v incidente so svedkom - nemal by v ruke nôž, nečakal by na predmetného svedka na terase.

Práve preto, že predmetné zranenia, ktoré mu boli v podniku Abyss spôsobené a vedomý si toho, že svedok A. J. bol silnejší - a teda že má nad ním výraznú fyzickú prevahu (čo bolo už v predmetnom podniku) ako i - že svedok mu už v bare pri odchode povedal - že mu môže niečo spraviť vonku - mali byť pre neho dostatočným impulzom k tomu, aby odišiel z podniku tak ako to urobil T. H.. Keďže ako bolo preukázané - obžalovaný bol zranený (mal zlomený nos, vybitý predný zub) - bolo preto logické odísť čo najskôr do bezpečia, zavolať lekársku pomoc, prípadne políciu a nie vyčkávať na svedka na predmetnej terase.

V predmetnom čase vidieť na kamerovom zázname - obaja - obžalovaný a svedok sú oproti sebe. Znamená to, že nebolo preukázané, čo tvrdil obžalovaný - že svedok mal ísť za ním. Na predmetnom kamerovom zázname vidieť - že z podniku odchádzal svedok a smerom ako odchádzal z podniku preč išiel oproti (t.j. z toho vyplýva, že smerom ku podniku sa vracal) obžalovaný.

Obaja podľa názoru súdu zaujali útočnú bojovú polohu.

-obžalovaný - rozkročil obe nohy ľavú ruku dal pred seba - v pravej ruke mal nôž, ktorou sa na svedka zahnal.

-svedok - rozkročil obe nohy. Obe ruky dal pred seba.

Obaja sú v pozícii útočiacej bojovej a to vo vzájomnej čelnej polohe v stojí

Podľa kamerového záznamu - že prvý zaútočil obžalovaný na svedka - pričom na náznak útoku zo strany obžalovaného ihneď reagoval aj svedok.

-čas 00:31:24 hod. - 00:31:25 hod. - obaja sú v útočiacej polohe oproti sebe s tým - že

-obžalovaný má obe ruky vzpriamené vo vodorovnej polohe na tele svedka - jeho ľavá ruka smerovala na hrud' svedka a pravá ruka - v ktorej má v ruke nôž je na zadnej časti pleca - lopatky svedka. Hlavu má oproti svedkovi.

-svedok pravú ruku má oproti obžalovanému pod rukou obžalovaného a odráža útok obžalovaného. Jeho ľavá ruka je tesne pod pravou rukou obžalovaného. Hlavu má otočenú nabok.

Zároveň je vidieť - vidieť že obžalovaný musel pravou rukou zasiahnuť nožom zadnú časť lopatky (pleca) svedka - dvakrát po sebe v krátkom čase za sebou- účinkom čepele noža - teda bodno-rezného nástroja, ktorý mal ešte v ruke

-svedok chytil ľavou rukou hlavu obžalovaného, druhá jeho ruka - pravá je zatiaľ voľná.

-obžalovaný následne padá k zemi.

-čas 00:31:25 hod. - druhá rana podľa názoru súdu bola keď obžalovaný už padal na zem (ale ešte nebol na zemi) - pretože ho svedok oboma rukami tlačil k zemi a obe ruky mal svedok na hlave obžalovaného. -obžalovaný mal pravú ruku voľnú a touto druhýkrát zasiahol do svedka (v tomto čase ma obžalovaný nohu hore).

-čas 00:31:26 hod. - obžalovaný je už na zemi a na ňom svedok - od tohto času vidieť jasne ako svedok udieral päšťami do hlavy obžalovaného. Už v tomto čase vidieť dve rany na chrbte predmetného svedka. Z kamerového záznamu bolo zrejmé, že svedok A. J. mal jednoznačnú prevahu nad obžalovaným.

Súd nemal za to, že obžalovaný predmetný vreckový nožík (ktorý mal pri sebe) použil na svoju obranu. Obžalovaný predmetným nožíkom zaútočil na svedka. Z jeho strany (obžalovaného) nešlo o obranu - napr. spôsobom že by pohybom noža pred sebou chcel predmetného svedka „odplasiť“ - s tým, že by

svedok videl, že má v ruke nôž - ale s týmto nožom zaútočil. Vyplýva to i že predmetný útok nožom bol stredne vysoký až vysoký. Svedok predmetný nožík musel preto vidieť a preto z jeho strany bol útok vedený z dôvodu, aby tento nožík zobral obžalovanému.

Naopak súd mal za to, že predmetný vreckový nožík bol použitý zo strany obžalovaného ešte v čase - keď predmetný konflikt na terase len započal - t.j. keď v predmetnej útočiacej polohe boli vzájomne obaja - ako obžalovaný tak i svedok. K predmetnému útoku vreckovým nožíkom obžalovaného došlo - k prvému bodnutiu - v čase keď boli oproti sebe - obžalovaný ešte nebol na zemi a druhému bodnutiu došlo následne. Podľa názoru súdu obžalovaný na svoju obranu nôž preto prvotne nepoužil. Z kamerových záznamov vyplýva - že obžalovaný nebol ako prvý vonku svedkom napadnutý fyzicky a z toho dôvodu by nôž použil. Ako už súd vyššie rozviedol - medzi obžalovaným a svedkom ako prvotné bolo „pokračovanie vo fyzickom útoku“ - ktorý bol v podniku.

Zo znaleckého posudku znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia a traumatológia bolo preukázané v súvislosti s predmetnými bodnými ranami vyplýva - že svedok utrpel -dve bodné rany v oblasti zadnej plochy hrudníka vo výške lopatky vľavo veľkosti 3 a 4 cm -jednu bodnú ranu ľavej polovice chrbta vľavo v driekovej oblasti veľkosti 3 cm Práve na zábere od času 00:31:24 - 00:31:25 hod. je vidieť že došlo ku predmetným bodným ranám v oblasti zadnej plochy hrudníka vo výške lopatky - zároveň po tomto čase je vidieť - u svedka (po tom, čo tento už mal prevahu nad obžalovaným - ktorý bol na zemi - na jeho tričku predmetné bodné rany. Práve na základe predmetného kamerového záznamu (čas 00:31:24 hod.) ktorý súd rozviedol - práve s prihliadnutím na predmetný postoj - ktorí mali obaja je logické takéto bodnutie - na predmetné miesta - pretože obžalovaný práve pravú ruku v ktorej držal nôž mal „voľnú“ - pretože ako vyplýva z kamerového záznamu - svedok, ktorý bol tiež v obrannej polohe sa mu snažil zamedziť v útoku na svoju osobu a do úvahy tak neprichádzalo poranenie na inú časť tela.

Z kamerového záznamu - ktorý si súd viackrát prehral - mu nevyplývalo tvrdenie obžalovaného - že k poraneniu svedka A. J. (dve bodné rany) by došlo v čase keď bol obžalovaný už na zemi a keď bol nad ním svedok A. J. - ktorý sa mal nad ním skláňať a potom na ňom sedieť a zároveň ho udierať päťami do hlavy.

Predmetné škvrnky na chrbte od krvi svedka boli už viditeľné na kamerovom zázname aj predtým - ako bol obžalovaný bitý päťami na zemi - vid' čas: 00:31:34 hod. - t.j. v čase keď obžalovaný bol síce na zemi, ale svedok bol nad ním a vtedy nemohlo dôjsť k pichnutiu zo strany obžalovaného práve preto, že bol nad ním a pridržiaval ho už. Predmetné bodné rany boli v podstate na mieste vyššie určenom a tu už obžalovaný nemal možnosť zasiahnuť svedka v predmetnom uhle zo zadu.

Súd preto nezdialal tvrdenie obžalovaného - že svedok A. J. utrpel poškodenie zdravia výlučne v súvislosti s jeho obranou pred jeho útokmi a teda, že obžalovaný len odvracal útok obžalovaného.

Práve i keď skutočne neprímeraná reakcia svedka - na predmetné bodnutia, ktoré mu boli obžalovaným spôsobené bola jeho značne agresívne protiprávne konanie na osobu obžalovaného. Bolo to však až po tom - čo bol tento svedok zasiahnutý nožom. Údery, ktoré boli vykonané svedkom - t.j. udierania do hlavy a tela obžalovaného - ktoré boli viackrát opakované boli skutočne absolútne neprijateľné vzhľadom na predmetnú techniku týchto úderov.

Z kamerového záznamu zároveň bolo preukázané pokiaľ išlo o predmetný nôž - že tohto sa zmocnil svedok. Jednoznačne na kamerovom zázname vidieť - čas 00:32:43 hod. - kedy vidieť, že nôž má v ruke predmetný svedok a zároveň aj zakrvácané tričko na ľavej strane.

Súd v tejto súvislosti poukazuje na výpoveď svedka A. J. na hlavnom pojednávaní, ktorý potvrdil skutočnosti - ktoré je vidieť z kamerového záznamu - t.j. obžalovaný a svedok išli oproti sebe.

Vypovedal, že on pochopil - ako sa blížili k sebe - že sa obžalovaný ide na neho zahnať, že ho ide udrieť - tu súd poukazuje na predmetný kamerový záznam - z ktorého tak ako to i sám súd vyhodnotil - verziu predmetného svedka nie je možné spochybniť.

V tejto súvislosti svedkovi bola na hlavnom pojednávaní položená otázka: Čo ste urobili ako prvý? Výpoveď svedka: Som sa snažil uhnúť a udrieť ho späť.

Opäť súd poukazuje na vyššie vykonaný rozbor kamerového záznamu (vyššie rozvedený) - pretože i súd i bez prihliadnutia tejto výpovede - jeho výpoveď nerozporoval. To, že sa snažil uhnúť - vyplýva, že jeho hlava bola daná nabok a snažil sa obžalovaného zachytiť rukami.

Okolnosti o ktorých predmetný svedok A. J. v súvislosti s predmetným nožom na hlavnom pojednávaní vypovedal neboli podľa názoru súdu z jeho strany dopredu pripravené a prispôbené k jeho verzii, ktorá by mala byť pre neho priaznivá.

Opäť súd poukazuje na kamerový záznam - z ktorého i keď nie je zvukový - ale len obrazový možno konštatovať - že svedok keďže videl predmetný nôž u obžalovaného - jeho snahou bolo predmetný nôž zobrať obžalovanému - na kamerovom zázname vidieť, že svedok obžalovanému drží jednou rukou ruku, v ktorej obžalovaný mal nôž a druhou rukou ho udieral. Keď sa svedkovi predmetný nôž podarilo zobrať obžalovanému z ruky - vtedy sa už postavil (mal v ruke nôž) a prestal na obžalovaného útočiť. Na predmetom noži bola krv - tak ako je vidieť z kamerového záznamu reakcia predmetného svedka bola, že obžalovaného zasiahol kopancami - ktoré ako vidieť zo záznamu boli prejavom značného hnevu svedka.

Medzitým na predmetné miesto prišli svedkyne J. I. a J. H. - čas: 00:32:12 hod. - tieto tu boli ešte keď medzi obžalovaným a svedkom bol predmetný fyzický útok - obžalovaný bol na zemi a na ňom svedok, ktorý obžalovaného opakovane udieral.

I z predmetného kamerového záznamu je jednoznačne vidieť - vpichy na zadnej časti spolu s krvou u svedka - vidieť preto zo strany svedka jeho nazlostenosť, ktorú si vybíjal práve predmetnou brutalitou a agresiou na obžalovanom.

Spôsob použitia predmetného noža- ktorý obžalovaný použil a teda zvolil - opakovane ho použil tak, že zasiahol svedka i keď tento bol tiež aktívny - oprávnene vzbudil u svedka obavy - nakoľko tento opakovane použil tak, že zasiahol svedka v oblasti i životne dôležitých orgánov. Takto vedené útoky (viď kamerový záznam) nemožno charakterizovať ako obranné.

Preukázanie takto zisteného skutkového stavu veci a okolnosti, ktoré predchádzali spáchaniu tohto trestného činu, i jeho konkrétne následné spáchanie boli teda na hlavnom pojednávaní jednoznačne preukázané vyššie uvedenými dôkazmi. Na základe vykonania a zhodnotenia týchto dôkazov týkajúcich sa skutkového zistenia predmetného trestného činu dospel súd k záveru, že skutok sa stal a že ho spáchal obžalovaný.

Pri právnom hodnotení súd dospel k záveru, že obžalovaný svojim protiprávnym konaním naplnil zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu - zločinu ublíženia na zdraví v štádiu pokusu podľa § 14 k § 155 ods. 1 Tr.zák. ako i prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ Tr.zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr.zák. (so zbraňou).

Obžalovaný sa dopustil protiprávneho konania bezprostredne smerujúceho k dokonaniu trestného činu, ktorého sa dopustil v úmysle spôsobiť inému ťažkú ujmu na zdraví, pričom k dokonaniu trestného činu nedošlo.

Objektom žalovaného trestného činu bolo ľudské zdravie teda normálne funkcie ľudského tela vrátane riadnej funkcie všetkých orgánov a predmetom útoku bol živý človek - A. J.. Obžalovaný napadol predmetnú osobu, ktorej ublížil na zdraví. Tým, že na neho zaútočil nožom v ruke - ktorým ho bodol opakovane a to oblasti kde vzniknuté bodné poranenia ohrozujú život. Ako vyplynulo zo záverov znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia a traumatológia - sila predmetného útoku a tým aj pôsobenie čepele predmetného noža bola stredne vysoká až vysoká. Dve bodné rany v oblasti zadnej plochy hrudníka vo výške lopatky vľavo o veľkosti 3 cm a 4 cm vznikli pôsobením podlhovastého ostrého, hrotnatého predmetu v smere jeho dlhej osi - mohla to byť čepeľ noža. Pokiaľ išlo o bodnú ranu ľavej polovice chrbta vľavo v driekovej oblasti veľkosti 3 cm vznikla tiež pôsobením podlhovastého ostrého, hrotnatého predmetu v smere jeho dlhej osi. I toto mohla byť čepeľ noža.

Zavzdušnenie - pneumotorax - ľavej pohrudničnej dutiny vzniklo prienikom čepele zraňujúceho predmetu celou vrstvou steny hrudníka až do pohrudničnej dutiny ako prenikajúce poranenie v niektorej z popísaných bodných rán.

V prípade A. J. (v súlade s doplnkom znaleckého posudku od znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia a traumatológia v dôsledku predmetného fyzického napadnutia došlo k tzv. malému pneumotoraxu so vzdialenosťou okraja skolabovaných pľúc od steny hrudníka 3 cm.

Práve v súvislosti s predmetným pneumotoraxom vychádzajúc z lekárskych správ - doloženej zdravotnej dokumentácie tento ústavne hospitalizovaný od 03.augusta 2017 do 05.augusta 2017 - na JIS kliniky úrazovej chirurgie UNB Kramáre a následne po stabilizácii akútneho stavu dňa 05.augusta 2017 bol preložený na chirurgické oddelenie väzenskej nemocnice - NOO Trenčín - odkiaľ bol dňa 08.augusta 2017 preložený na oddelenie pľúcnych chorôb NOO Trenčín - kde bol hospitalizovaný do 22.augusta 2017. Celkovo bol tak v nemocničnom ošetrovaní nepretržite od 03.augusta 2017 do 22.augusta 2017.

Podľa záverov znaleckého posudku pokiaľ išlo o predmetné poranenia - bodné poranenia a zavzdušnenie ľavej pohrudničnej dutiny - tieto sa z lekárskeho hľadiska považujú za poranenia priamo ohrozujúce život a zdravie. Predmetné bodné poranenia si vyžiadali presnú diagnostiku rozsahu zavzdušnenia a z toho vyplývajú intenzívny liečebný postup na jednotke intenzívnej starostlivosti. Predmetná hospitalizácia tak trvala do 22.augusta 2017 - preto predmetnú fázu liečenia je možné považovať i za obdobie - kedy bol A. J. obmedzený na obvyklom spôsobe života.

Preto súd v tejto časti na rozdiel od obžaloby špecifikoval (keďže vychádzal zo zranení - len predmetných bodných rán) - že doba liečenia bola od 03.augusta 2017 do 22.augusta 2017 - pretože ako to vyplynulo i zo záverov znaleckého posudku vyplynulo, že prepustený bol dňa 22.augusta 2017.

V predmetnom znaleckom posudku v súvislosti s dobou liečenia - vid' znalecký posudok znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia, traumatológia - č. I. 11 - že po prepustení do domáceho liečenia pokračovalo obmedzenie v tom zmysle - že poškodený (svedok A. J.) nemohol riadne používať ľavú ruku - ktorú mal fixovanú najprv sadrovou dlahou sadrovým obvazom a neskôr termoplastickou ortézou. Toto obmedzenie trvalo do odstránenia fixácie celkovo 5 - 6 týždňov. Predmetná zlomenina záprstnej kosti 5.prista ľavej ruky mala vzniknúť pôsobením tupého pevného násillia na oblasť jej hlavičky stredne silnej až silnej intenzity - alebo nárazom na tupý pevný predmet stredne silnou až silnou intenzitou.

Do výrokovej časti rozsudku súd predmetné zranenie nepožal a preto upravil predmetnú výrokovú časť rozsudku oproti podanej obžalobe.

Z hľadiska subjektívnej stránky sa vyžaduje úmysel smerujúci k spôsobeniu ťažkej ujmy na zdraví. Nestačí teda, aby páchatel úmyselne vykonal niečo, čo spôsobilo ťažkú ujmu na zdraví, ale je potrebné, aby jeho úmysel smeroval aj k spôsobeniu ťažkej ujmy na zdraví (R 19/1963). Z hľadiska úmyslu spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví stačí zistenie, že páchatel vedel, že svojím konaním môže spôsobiť tento ťažký následok a bol s tým uzrozumený (eventuálny úmysel). Na takéto uzrozumenie možno usudzovať najmä z povahy použitej zbrane, z intenzity útoku, zo spôsobu jeho vykonania a z pohnútky činu (R II/1965).

Ak páchatel konal s úmyslom spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví, ale k spôsobeniu ťažkej ujmy na zdraví nedošlo, konanie treba posúdiť ako pokus úmyselného trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona (v súčasnosti § 155 ods. 1 Tr.zák.). Pokus spočíva v konaní vyvolávajúcom bezprostredné nebezpečenstvo, že nastane následok ako zákonný znak skutkovej podstaty trestného činu, ktorého spáchanie je úmyslom (R 33/1965). Hoci nenastane následok, je bezprostredne ohrozený predmet útoku, a teda aj chránený objekt (R 53/1976, R 20/1969). Vyžaduje sa úmyselné konanie, čím je pokus možný len k úmyselným trestným činom. Ak konanie smeruje k spôsobeniu ťažšieho následku, je pokus trestný s trestnou sadzbou pre taký trestný čin, hoci k jeho dokonaniu nedošlo (R 2/1973).

Obžalovaný uskutočnil konanie opísané tak ako je to v skutkovej vete žalovaného trestného činu (subjektívna stránka), ktoré však nevedlo k spôsobenému následku, ktorý táto skutková podstata trestného činu predpokladá, avšak úmysel obžalovaného (subjektívna stránka) smeroval k spôsobeniu ťažkej ujmy na zdraví poškodeného. Z hľadiska úmyslu ako to súd vyššie konštatoval - spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví stačilo zistenie, že obžalovaný vedel, že svojím konaním môže tento ťažší následok spôsobiť a bol s tým uzrozumený. Takéto uzrozumenie bolo možné vyvodit' najmä z povahy použitého predmetu, zo spôsobu vykonania útoku a jeho intenzity, ako i toho, na ktorú časť tela útok smeroval a v neposlednom rade aj z pohnútky činu a z okolností, ktoré násillnému konaniu zo strany obžalovaného predchádzali a tiež z toho, aké nebezpečenstvo pre poškodeného z útoku hrozilo - § 14 Tr.zák. - trestný čin dokonaný v štádiu pokusu.

Súd v tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutia

- NS č. R/57/1954 - ak páchatel' v úmysle spôsobiť niekomu ublíženie na zdraví použije k tomu zbraň (nôž takou zbraňou je) vie, že ide o zbraň, ktorej použitie proti telu druhého má spravidla za následok ťažkú ujmu na zdraví, a ak smeruje na dôležité časti tela, je potrebné z toho vyvodzovať úmysel páchatela spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví.

- NS č. R II/1965 - z hľadiska úmyslu spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví stačí zistenie, že páchatel' vedel, že svojim konaním môže spôsobiť tento ťažký následok, a bol s tým uzrovený (úmysel eventuality). Také uzrovenie možno vyvodzovať najmä z povahy použitej zbrane (nôž i keď vreckový), intenzity útoku (vyššie rozvedené), zo spôsobu jeho vykonania a z pohnútky činu.

V danom prípade i keď išlo o vreckový nôž (ktorý bol najmenej dĺžky čepele 8 - 10 cm s gumenou rúčkou čiernej farby) - ako vypovedal obžalovaný - ale ktorý bolo vidieť jasne i na kamerovom zázname - keď obžalovaný ho držal v ruke - bol zbraňou už svojím „výzorom“ - ale najmä povahou značne nebezpečný.

Z hľadiska subjektívnej stránky sa obžalovaný dopustil skutku ako plne trestne zodpovedný subjekt, konajúci minimálne v nepriamom úmysle v súlade s ustanovením § 15 písm. b/ Tr.zák. Obžalovaný si musel byť vedomý, že použitím noža, ktorý je zbraňou a ktorým zasiahol do svedka mu môže spôsobiť predmetné zranenia - teda ťažkú ujmu na zdraví a bol s tým aj uzrovený. V rámci závažnejšieho spôsobu konania sa nepoužije ustanovenie § 138 písm. a/ Tr.zák. - podľa ktorého je trestný čin spáchaný so zbraňou - pretože podľa § 138 písm. a/ Tr.zák. to pri trestnom čine ublíženia na zdraví podľa § 155 Tr.zák. výslovne vylučuje.

Obžalovaný sa dopustil fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým - že napadol A. J. a predmetný čin spáchal s nožom (zbraňou - závažnejším spôsobom konania).

Protiprávne konanie vo vzťahu k A. J. bolo spôsobené okolo 00:30 hod. dňa 03. augusta 2017 - bolo to na terase neďaleko predmetného podniku

Išlo o miesto verejnosti prístupné. Je to miesto, na ktoré má prístup široký okruh individuálne neurčených ľudí a kde sa spravidla zdržiava i viac ľudí.

Výtržnosťou sa rozumie konanie, ktoré závažným narušuje verejný poriadok a pokoj. Spočíva v násilnom konaní - t.j. najmä fyzickom napadnutí inej osoby všeobecne. Zo strany obžalovaného išlo o nedisciplinovaný a neúctivý postoj k zásadám občianskeho spolujitia. Išlo zároveň i o fyzické násilie, ktoré bolo zamerané proti A. J. s použitím zbrane - predmetného noža.

Zo strany obžalovaného bola predmetná zbraň - u obžalovaného. ako vyplynulo z kamerového záznamu na predmetnú zbraň použil k útoku vo vzťahu k A. J..

V osobe obžalovaného súd nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by vylučovali jeho trestnú zodpovednosť. I keď obžalovaný vypovedal, že v predmetný deň požil štyri dcl fernetu - ale v predmetnom podniku Abyss pil len kofolu.

Súd konanie obžalovaného nevyhodnotil ako konanie v nutnej obrane podľa ustanovenia § 25 Tr.zák.

-útok musí byť priamo hroziaci alebo trvajúci (§ 25 ods. 1 Tr.zák.) - konanie v nutnej obrane smie smerovať v zásade iba proti tomu, kto vedie útok.

V tomto prípade tomu tak nebolo. Podľa názoru súdu predmetná iniciatíva - vychádzala od obžalovaného práve tým, že sa na predmetné miesto vrátil a čakal s nožom. Tým, že sa postavil zoči - voči svedkovi s nožom v ruke - čo naznačila i predmetná jeho póza nemožno hovoriť o obrannej pozícii, ale o útočiacej. Je pochopiteľné, že svedok keďže videl opätovne obžalovaného (s ktorým mal v bare konflikt) vstúpil do predmetného tiež do polohy útočiacej. Predmetný útok, ktorý vznikol medzi nimi bol vzájomný z bezprostrednej blízkosti

-nejde o nutnú obranu, ak obrana bola celkom zjavne neprimeraná útoku, najmä k jeho spôsobu, miestu a činu, okolnostiam vzťahujúcimi sa k osobe útočníka alebo k osobe obrancu (§ 25 ods. 2 Tr.zák.)

-v danom prípade zo strany obžalovaného nemožno hovoriť o jeho obrane. Jeho obrana na začiatku predmetného útoku nebola - z jeho strany podobne ako zo strany svedka išlo o útok (podľa názoru súdu odplatu za konanie, ktoré predchádzalo v podniku Abyss). Opätovne v tejto súvislosti poukazuje na predmetný kamerový záznam (a to najmä na čas okolo 00:30 hod.). tomu už nasvedčuje správanie obžalovaného (viď kamerový záznam) - keď bol ešte v prítomnosti svedka T. H. na terase - držanie noža v ruke, neodchod z miesta činu s predmetným svedkom.

Použitie prostriedky - ktoré je potrebné posudzovať v rámci spôsobu útoku - majú význam len potiaľ - že obranca z nich môže usudzovať na intenzitu a veľkosť hroziacu škodu. Obranca použije taký prostriedok, ktorý má náhodou práve po ruke - v tomto prípade si obžalovaný na predmetný útok pripravil nôž - ktorý

už mal pripravený v ruke - ešte keď bol na terase spolu s T. H. keď ešte nemohol predpokladať kedy z predmetného podniku vyjde svedok. Tento nôž mal po celý čas v ruke.

Posudzovanie nutnej obrany sa vykonáva z hľadiska subjektívneho stavu obrancu - teda ako sa jemu javila v dobe hrozaceho alebo trvajúceho útoku.

Na predmetný útok obžalovaný použil nožik - zbraň. Tento nožik však bol použitý vychádzajúc z kamerového záznamu - v čase keď predmetný útok bol vedený ako obžalovaným tak i svedkom. Nebolo to tak, že by obžalovaný predmetný nožik použil výlučne na svoju obranu - predmetný nôž bol použitý ako prostriedok, ktorým si obžalovaný dopomáhal pri predmetnom útoku na osobu svedka.

Miesto, kde došlo ku predmetnému útoku bola terasa - na predmetnej terase v čase útoku boli len obžalovaný a svedok. Obžalovaný však na predmetnom mieste sa neocitol náhodne - ale na predmetné miesto sa vrátil a tu na svedka čakal.

V čase keď došlo k predmetnému útoku tento nebol prerušený - započatý bol vzájomným napadnutím a ukončený bol kopmi do osoby obžalovaného zo strany svedka.

Keďže obžalovaný predmetnú zbraň - nôž mal už pripravený na predmetný útok (pretože k tomuto ako bojový útočný postoj - zaujal i samotný obžalovaný) nemožno hovoriť o nutnej obrane zo strany obžalovaného. K predmetnému použitiu zbrane došlo pri útoku už na začiatku - teda nie vtedy keby bol ležal a vtedy by bol vytiahol predmetný nôž na svoju obranu. Tiež mal súd za to, že obžalovaný keďže išiel smerom - kde sa nachádzal predmetný podnik - musel ísť tým smerom s vedomím - že svedok splní svoje vyhrážky, ktoré uviedol. Na odchod z predmetného miesta - keby to myslel skutočne - by nepoužil predsa cestu - kde sa predmetný podnik nachádzal a tak by riskoval - že môže stretnúť osobu svedka A. J.. Nemôže tak prichádzať - že zákon nežiada aby sa napadnutá osoba bezprávnemu útoku vyhla útekem - toto takýto prípad nebol. Obžalovaný i napriek zraneniam, ktoré v predmetnom podniku utrpel práve predmetným svedkom - si musel byť vedomý toho, že keď z predmetného miesta neodíšiel spoločne so svedkom T. H. - ale naopak na miesto - kde vedel, že svedok je tiež prítomný - aké môžu pre neho vzniknúť prípadné udalosti - čo sa neskôr i realizovalo.

-ten, kto odvracia útok spôsobom uvedených v odseku 2 - nebude trestne zodpovedný - ak konal v silnom rozrušení spôsobenom útokom, najmä v dôsledku zmätku, strachu alebo zľaknutia (§ 25 ods. 3 Tr.zák.) Podľa citovaného ustanovenia ten, kto odvracia útok takýmto spôsobom (uvedeným v odseku 2) nebude trestne zodpovedný, ak konal v silnom rozrušení spôsobenom útokom, najmä v dôsledku zmätku, strachu alebo zľaknutia.

Vo vzťahu k obžalovanom tiež nemožno uviesť, že by tento konal v silnom rozrušení - napovedal tomu opätovne kamerový záznam - v ktorom je vidieť osobu obžalovaného počas rozhovoru - ktorý mala so svedkom T. H. a následne keď sa vracala na predmetné miesto - a bola zoči voči svedkovi. Naopak súd nadobudol dojem, že zo strany obžalovaného išlo o odplatu a nie strach - už za prítomnosti svedka T. H. - v ruke držiaci nôž, odchod z kamerových záznamov, opätovný príchod s nožom ruke.

Práve vychádzajúc z kamerových záznamov - ktoré boli v predmetnej veci k dispozícii a s prihliadnutím na skutkový stav, ktorý súd rozviedol - že vylúčil konanie v nutnej obrane zo strany obžalovaného - súd preto nevzhladol, aby v predmetnej veci vykonal znalecké dokazovanie znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia - vo vzťahu k obžalovanému v súvislosti s tým, aké mu boli spôsobené zranenia a v prípade, že by svedok od konania neupustil aké by mu mohli byť spôsobené. V tejto súvislosti súd poukazuje i na lekárske správy, ktoré boli založené v spise v súvislosti s obžalovaným.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Účel trestu je vymedzený v ustanovení § 34 ods. 1 Tr.zák. podľa ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Trest je opatrením štátneho donútenia, ktoré v mene štátu, na základe a v medziach zákona ukladanú v predpísanom konaní na to povolané súdy páchatelovi za spáchaný trestný čin. Trest ako právny následok trestného činu môže priamo postihnúť len páchatela trestného činu (tzv. zásada personality trestu), tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu.

Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia) a jednak aj voči ďalším členom spoločnosti - potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti).

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

V tomto ustanovení sú taxatívne vymedzené všetky konkrétne okolnosti, na ktoré je súd povinný prihliadnuť pri určovaní druhu trestu a jeho výmery.

Súd uznáva, že činom obžalovaného bolo dokonané spáchanie žalovaného skutku i keď v štádiu pokusu, ako vysoko závažné. I sám zákonodarca túto okolnosť zvýraznil vo výmere trestnej sadzby - štyri roky - desať rokov - t. j. uloženie len trestu odňatia slobody so zaradením do ústavu pre výkon trestu odňatia slobody.

Na druhej strane každé protiprávne konanie je potrebné vyhodnocovať individuálne a v tejto súvislosti je potrebná i individualizácia trestnej zodpovednosti každého jedného páchatela a to s prihliadnutím na osobu a jej pomery a možnosti jej nápravy.

Pri použití inštitútov trestného práva treba voliť len také nástroje, ktoré sú nevyhnutné.

Z dokazovania bolo jednoznačne preukázané, že prvotný konflikt medzi obžalovaným a svedkom A. J. nastal už v predmetnom podniku - nejaký čas pred následne spáchaným teraz žalovaným skutkom. Tu obžalovaný nebol predmetným iniciátorom tohto konania - ktoré bolo medzi ním a A. J.. Už v predmetnom podniku došlo medzi nimi najskôr k verbálnemu a následne fyzickému konfliktu - pri ktorom obžalovaný - ale nielen on i svedok A. J. utrpeli zranenia. Následne však - keďže súd vo veci neaplikoval konanie obžalovaného - ktoré sa odohrala na terase ako konanie v nutnej obrane - vyhodnotil toto konanie ako protiprávne. Ku samotnému skutku „dopomohol“ i samotný obžalovaný práve aj tým, že z predmetného podniku i keď spoločne odchádzal so svedkom T. H. - s ním následne aj na predmetnú zastávku neodišiel.

Súd v súlade s kamerovým záznamom mal za to, že obžalovaný na predmetnom mieste čakal na A. J.. I keď útok bol vzájomný medzi nimi od samotného začiatku a predmetným iniciátorom bol i samotný obžalovaný - súd to takto vyhodnotil z kamerového záznamu - pretože po tom, čo obžalovaný vykonal náznak útoku obžalovaný - A. J. na predmetný náznak ihneď reagoval. Nielen obžalovaný - ale i A. J. vystupoval počas incidentu pomerne aktívne a pomerne značnou razanciou.

Svojím protiprávnym konaním obžalovaný spáchal viac trestných činov - § 37 písm. h/ Tr.zák. (v súlade s ustanovením § 41 ods. 1 Tr.zák.). Iné príťažujúce okolnosti podľa § 37 Tr.zák. vo vzťahu k obžalovanému neboli zistené.

Podľa názoru súdu osobu páchatela treba hodnotiť vo všetkých súvislostiach. Pri hodnotení osoby konkrétneho páchatela, treba posúdiť negatívny alebo pozitívny význam jeho osoby pre hodnotenie nebezpečnosti činu pre spoločnosť, ktorá vyplýva z jeho správania sa v spoločnosti. Nemôže však ísť len o registráciu údajov páchatela bez hlbšieho rozboru jeho osobnosti vo vzťahu k ďalším kritériám, ktoré sú rozhodujúce z hľadiska určovania druhu trestu a jeho výmery.

V rámci hodnotenia osoby páchatela nemožno obísť ani možnosti jeho nápravy, najmä z hľadiska určenia prognóz jeho budúceho vývoja správania, na základe objasnenia jeho osobných vlastností a ich spojitosti so spáchaným trestným činom vrátane vplyvu sociálnej mikroštruktúry.

Vo vzťahu k obžalovanému súd aplikoval poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j/ Tr.zák. - t.j. že pred spáchaním trestného činu viedol riadny život.

Riadny život podľa citovaného ustanovenia sa niekedy nesprávne stotožňuje len s bezúhonnosťou - riadny život vedie i ten, kto si plní základné povinnosti ako v súkromnom živote, tak i voči spoločnosti. Nemožno ho preto stotožňovať len s bezúhonnosťou (R - 59/1973).

Súd v tejto súvislosti poukazuje na odpis registra trestov - z ktorého síce vyplynul jeden záznam - vyššie rozvedený. Predmetný žalovaný skutok pri tomto trestnom čine (Okresný súd Bratislava I, sp.zn. 6T/72/2011) - bol dokonaný dňa 18.júna 2011 - kedy mal obžalovaný 17 rokov - bol teda vo veku osoby mladistvej. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 17.januára 2012 a skúšobná doba podmieneného odsúdenia uplynula 17.januára 2013. Od uvedeného času dokonil jeden priestupok - kde je uvedený len dátum ukončenia - 16.marec 2013 - kedy boli z jeho strany použité pyrotechnické výrobky v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi a uložená tak bola bloková pokuta vo výške 33,- Euro. Opätovne v jeho osobe išlo o osobu vo veku 19 rokov. Súd mal za to, že išlo tak o osobu vo vývoji a dozrievaní. Zrejme i takéto trestanie - ktoré bolo vo vzťahu k obžalovanému - viedlo k jeho následnej výchove a k polepšeniu - pretože následne sa už do rozporu so zákonom (a to ani do rozporu s priestupkom) nedostal.

Vychádzajúc i z lustrácie v Sociálnej poisťovni bolo preukázané, že od dovŕšenia plnoletosti bol a je zamestnaný ako zamestnanec v pracovnom pomere alebo zamestnaný na základe dohody o pracovnej činnosti.

Z uvedeného tak vyplýva - ak sa na páchatela hľadí, ako keby nebol odsúdený, a okrem predchádzajúceho odsúdenia s takými účinkami (účinkami jeho zahľadnia) nemožno na základe iných okolností konštatovať, že páchatel nevedel pred spáchaním trestného činu, za ktorý súd ukladá trest, riadny život, na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j/ Tr.zák. sa vždy prihľadne (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp.zn. 2 To/9/2014, zo dňa 26.novembra 2014).

Súd mal za to, že tento dodržiaval tak právny poriadok a ďalšie základné normy, plnil si svoje povinnosti voči štátu a spoločnosti (zamestnávateľovi), nenarušoval občianske spolunažívanie v mieste bydliska a v zamestnaní

Iné poľahčujúce okolnosti v súlade s ustanovením § 36 Tr.zák. vo vzťahu k obžalovanému súd nezistil.

Ako už bolo konštatované z pohľadu právneho posúdenia konania obžalovaného nedošlo k dokonaniu trestného činu - obžalovaný žalovaný trestný čin zločin ublíženia na zdraví spáchal v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr.zák.

Aj v takomto prípade sa podľa § 14 ods. 2 Tr.zák. v zásade má ukladať trest podľa trestnej sadzby ustanovenej na dokonaný trestný čin.

Podľa § 39 ods. 2 písm. a/ Tr.zák. -súd môže znížiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom aj vtedy, ak odsudzuje páchatela, za prípravu na zločin alebo za pokus trestného činu, a ak vzhľadom na povahu a závažnosť prípravy alebo pokusu má súd za to, že použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom by bolo pre páchatela neprimerane prísne a na ochranu spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania.

Opäť ako súd vyššie konštatoval predmetná základná trestná sadzba s prihľadnutím na ustanovenie § 155 ods. 1 Tr.zák. - i pri ukladaní úhrnného trestu odňatia slobody za aplikácie ustanovenia § 38 ods. 2 Tr.zák. - bola štyri roky - desať rokov.

Preto trest odňatia slobody v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby, ktorý je zo zákona nepodmienečný, by sa minul prevýchovným účinkom, prevažovala by len represívna stránka trestu.

Podľa názoru súdu uloženie trestu odňatia slobody vo výmere čo i len štyri roky - čo je dolná hranica trestnej sadzby by bola vo vzťahu k obžalovanému trestom neprimerane prísny a na ochranu spoločnosti s poukazom na osobu obžalovaného neprimerane prísny a preto postačuje aj trest kratšieho trvania - a preto súd použil ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu.

Trest s prihľadnutím následne na ustanovenia § 39 ods. 3 písm. e/ Tr.zák. (pri ukladaní trestu pod zákonom ustanovenú trestnú sadzbu súd nesmie uložiť trest odňatia slobody kratší ako šesť mesiacov, ak je v osobitnej časti tohto zákona dolná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody menej ako päť rokov)

Každý trest je len právnym následkom trestného činu a musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu. Je teda len následnou represiou. I represiu však je potrebné používať rozumne - t. j. len v miere, v akej je

to nevyhnutné na dosiahnutie účelu trestu, musí sa vždy rešpektovať osobnosť páchatel'a a nepôsobiť mu zbytočné utrpenie.

Preto je potrebné primárne nevyhnutné uviesť, že vychádzajúc zo zásady humanity treba dodržiavať princíp úmernosti represie, aby táto neprekročila mieru nevyhnutnú pre splnenie účelu trestu. Súd v tomto smere akceptuje potrebu zvolenia optimálnej miery represie, keďže ani príliš prísny, ale ani príliš mierny trest nepôsobia výchovne.

Uložený trest súdom uložený spĺňa požiadavku na zabezpečenie ochrany spoločnosti pred osobou obžalovaného.

Súd vo veci vo vzťahu k obžalovanému uložil trest odňatia slobody v trvaní dva roky s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní tri roky. Súd v tejto súvislosti poukazuje na závery znaleckého posudku znalcom z odboru klinická psychológia, ktorý mal za to, že vo vzťahu k obžalovanému je resocializačná bilancia vysoko pozitívna.

Práve počas plynutia skúšobnej doby bude mať možnosť preukázať, že spáchanie skutku bolo len mimoriadnym vybočením z medzí inak jeho riadneho života. Záležať bude iba na ňom či účel trestu bude dosiahnutý i bez výkonu alebo či spôsobom svojho života dá podnet k tomu, aby súd vyslovil, že v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia sa neosvedčil a trest odňatia slobody sa vykoná.

Podľa názoru súdu je takto uložený podmienený trest odňatia slobody zákonný, spravodlivý a adekvátny a splní svoj účel tak, ako to má na mysli Trestný zákon, a to tak v rámci jeho pôsobenia na osobu obžalovaného, ako aj z hľadiska jeho pozitívneho vplyvania na ostatných členov spoločnosti.

Súd v danom prípade vo vzťahu k obžalovanému ukladal trest odňatia slobody s podmieneným odkladom a nie trest odňatia slobody s probačným dohľadom z dôvodu, že práve s prihliadnutím na to, že vo vzťahu k obžalovanému predmetná probácia (i keď v rámci náhrady väzby) bola vykonávaná od 27. novembra 2017.

Do dňa 03. januára 2020 - kedy zo strany probačnej a mediačnej úradníčky pre Okresný súd Bratislava IV bola predložená správa - sa dostavil celkove k probačnej a mediačnej úradníčke 51 krát. Z predmetnej správy zo dňa 03. januára 2020 bolo preukázané - že tento jednotlivé obmedzenia a povinnosti, ktoré mu boli uložené uznesením Okresného súdu Bratislava IV, pod sp.zn. 5 Tp/35/2017, zo dňa 02. novembra 2017 v spojení s uznesením Krajského súdu Bratislava, pod sp.zn. 2 Tpo/61/2017, zo dňa 09. novembra 2017 riadne dodržiaval.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Krajský súd v Bratislave prostredníctvom Okresného súdu Bratislava IV.